

Szőrméje molyosodik

ha otthon tartja.
Kis pénzért

meővja

molykár,
fűz és
befűrés ellen

IFJ. MENTUS

szűcs, Károlyi
ucca 1.
(Városi bérház)

Renoválnak négy roskadozó tanyai iskolát

(A Délmagyarország munkatársától.) Még februárban a kultuszminiszter megbízottja járt Szegeder és felülvizsgálta az állami iskolákat abból a szempontból, hogy milyen állapotban vannak. A vizsgálat során megállapította, hogy főképp a tanyai iskolaépületek sürgős javításra szorulnak, mert

több helyen már a tanítást veszélyezteteti az épület elhanyagoltsága

A miniszteri megbízott akkor arra kérte a várost, hogy ugyanannyival járuljon a javítás költségeihez, mint az állam. A város azonban súlyos anyagi helyzetére való tekintettel erre nem vállalkozhatott, hanem kötelezettséget vállalt a polgármester, hogy a város részéről téglával és faanyaggal járul az iskolák rendbehozatalához.

Most a kultuszminisztériumból arról értesít

tették a város hatóságát, hogy

a külterületi iskolák rendbehozatalára 20.000 pengőt kiutaltak.

Ebből az összegből egyelőre négy külterületi iskolát kell kijavítani, még pedig a mórakalmi, a szatymazit, a rókabegyesit és a kissori iskolák épületeit. A város a Liliom- és a Nap-uccában lebontott házak anyagát használja fel az iskolák rendbehozatalánál. Tervbe van véve, hogy a szentmihályteleki harmadik számú iskolát lebontatja a város és annak anyagából Csorván építenek iskolát. A kultuszminisztérium ebben az évben hat állami iskolát épített, miután Csorván 6 kilométeres körzetben nincs iskola, a város felterjesztést intéz a kultuszminiszterhez, hogy a tervbevevett állami iskolák közül egyet a szegedi tanyákon építtessen fel.

A főispán a belügyminisztertől kéri a pótlékcsökkentő rendelkezés helyes értelmezését

(A Délmagyarország munkatársától.) A városi tisztviselők körében egyre jobban fokozódik a pótlékcsökkentés ismeretes módja miatt támadt elkeseredés. Csütörtökön már minden városi tisztviselő megkapta fizetési könyvecskéjét és abból megállapíthatta, hogy május elsején milyen aránytalan összeggel kap majd kevesebbet, annál a kevésnél is, amit legutóbb kapott. A köztisztviselőknél ez a különbség 10 és 40 pengő között váltakozik, ami pedig a 120–300 pengős fizetések mellett elegendő a háztartási egyensúly megbontására.

A köztisztviselők elégedetlenségéről

tudomást szerzett Baranyi Tibor főispán is, aki értesülésünk szerint még elseje előtt érintkezésbe lép Tatics Arkád államtitkárval, a belügyminisztérium városi osztályának vezetőjével, hogy megkapja a helyes magyarázatot a költségvetési rendeletnek a városi pótlékokra vonatkozó részére.

A város hatósága ugyanis erre a belügyminiszteri rendeletre hivatkozik akkor, amikor ugy oldotta meg a pótlékcsökkentés kérdését, hogy kiindulási alapul a tisztviselők eredeti pótlékösszegeit vette, tehát azt az 1930 előtt megállapított pótlékot, amely a vezető állásban lévő nagyfizetésű főtisztviselőknél a törzsfizetés 50 százaléka volt, a kifizetésüknél viszont csak 25 százaléka, de amelyet a közgyűlés 1931 szeptemberében, dr. Somogyi Szilveszter polgármester javaslatára arányosított. Ez az arányosítás úgy történt, hogy

a főtisztviselők 50 százalékos pótlékát a felére, a többiekét pedig háromnegyedére csökkentették.

A polgármestert és a közgyűlést is ennek a határozatnak a meghozatalánál kétségtelenül az a szempont irányította, hogy a főtisztviselők lényegesen magasabb fizetésük után akkor is lényegesen nagyobb városi pótlékot kapnak, ha százalékban nem is nagyobb, helyesebben nem a kétszerese a kistisztviselők pótlékszázalékának. Mivel ugyanis a pótlékredukció, ha kisebb mértékben is, de a kistisztviselőket is érintette, a helyzet úgy alakult, hogy a főtisztviselők az 1931. szeptemberi közgyűlési határozat értelmében törzsfizetésüknek 25 százalékát kapták egészen mostanáig 50 helyett, a kicsik azonban, mivel huszonöt százalékuknak negyedrészt vette el a közgyűlés, csak 18 és há-

romnegyed százalékot kaptak, tehát még így is kevesebbet 6 és egynegyed százalékkal. Összegeben ez a különbség természetesen még jelentősebb éppen a fizetések között lévő differenciája miatt.

A város hatósága most mégis visszatért az eredeti pótlékszázalékokra, illetve pótlékösszegekre és azokat csökkentette egyöntetűen 30 százalékkal visszaállítva így a régi százalékos alapot.

Rack Lipót pénzügyi tanácsnok a Délmagyarország csütörtöki cikkével kapcsolatban a következőket mondotta:

— Ebben az ügyben sem a számvevőség, sem a város hatósága nem járt el saját hatáskörében, mert

a pótlékcsökkentés módját a belügyminiszter költségvetési rendelete határozta meg.

A miniszteri rendeletnek ez a része a következőképpen hangzik: „A pótléktételeket úgy kell csökkenteni, hogy mindenki az eredetileg engedélyezett volt pótléktételeinek ugyanazt a százalékát kapja.” Az a mód tehát, ahogyan a számvevőség számfejtette a fizetéseket, megfelel a miniszter rendelkezésének, mert eredetileg a főtisztviselőknél 50, a többieknek 25 százalékos pótlékot engedélyezett a közgyűlés belügyminiszterileg jóváhagyott határozata. A Délmagyarország cikkében közölt eset kirívó valóban, de annak valami más lehet a magyarázata. Ha a kérdéses tanácsnok május elsején tényleg csak 15 pengővel kap kevesebbet, mint amennyit április elsején kapott, akkor valószínű, hogy valami nagyobb előlegrészlete telt le, amelyet a múlt hónapban még levont a főpénztár a fizetéséből. Így tehát ehhez a 15 pengős levonáshoz hozzá kell adni az előlegrészlet múlt havi összegét, mert a kettő együtt adja azt az összeget, amennyit most pótlékcsökkentés címén ténylegesen levonnak a fizetéséből.

Az érdekelt tisztviselők eddig nem ismerhették a belügyminiszteri rendeletnek ezt a részét, mert hiszen a leiratról csak nagyon szűkszavú kommuniké került nyilvánosságra. A tisztviselők teljesen valószínűtlennek tartják azért, hogy a belügyminiszter az „eredetileg engedélyezett” pótlékokra való hivatkozással az 1931 előtt folyósított pótlékokra gondolt volna, sokkal valószínűbb, hogy az 1931 szeptemberében engedélyezett pótlékokat kívánta liberálni.

san csökkenteni. A rendelkezést kétségtelenül többféleképpen lehet magyarázni, éppen ezért veszik bizonyára megnyugvással tudomásul a város kifizetésű tisztviselői, hogy Baranyi főispán a minisztériumtól fog helyes értelmezést kérni a rendelethez.

Egy furcsa lap élete a törvényszék előtt

(A Délmagyarország munkatársától.) Egy napilap múltját és jelenét kísérelte meg kibogozni a szegedi törvényszék Gömör-tanácsa. A „Közérdek” című soha vihart látott lap tulajdonosa, Ur György került a vádlottak padjára sajtórendészeti vétségekkel vádolva. A „Közérdek” című lap valamikor Gyuláról indult el, azóta megjárta Pestet, ahol több bérlelő kezében is volt s miután egy ízben már megbukott Szegeden, nemrégiben ismét átköltözött a városba. Az ügyesség azzal vádolta Ur Györgyöt, hogy polgármesteri bejelentés nélküli jelentette meg 1933 december 29. óta Szegeden a lapot, azután önmagát jelölte meg felelős szerkesztőként, holott a felelős szerkesztéssel tényleg nem foglalkozik. A vádirat megállapítja, hogy a „Közérdek” évekkel ezelőtt Gyulán jelent meg. Ott azonban a megye alispánjának végzése szerint a lap megszűntnek tekinthető, mert a megjelenése ott tényleg meg is szűnt. A gyulai rendőrség nyomozást folytatott az ügyben és megállapította, hogy a lapnak Gyulán nincs szerkesztője, kiadója és kiadóhivatala. Viszont a szegedi rendőrség is nyomozott és ez is megállapított egyet s mást, — például, hogy a felelős szerkesztőként szereplő Ur György nem lakik Szegeden, Pesten vendéglős és foglalkozása a fővároshoz köti. Ezt jelentette a budapesti rendőrség is. Az is megállapítást nyert, hogy a lapnak jelenleg Gyulához semmi köze, oda egyetlen egy példányt meg, az is tiszteletpéldányként. A vádirat megállapítja, hogy a sajtótörvény kijátszása végett tartalmazza a lap azt, hogy a szerkesztőség és a kiadóhivatal Gyulán van. Ott azonban nincs, mert a lap megszűnt. Kétségtelen — mondja a vádirat —, hogy ez az eljárási azt célozza, hogy a lapot fiondoratlan átcsempészik a gyulai törvényhatóság területén. A szegedi „Közérdek” ilyenformán nem is folytatása a gyulai lapnak, hanem teljesen új lapnak tekintendő.

A csütörtöki főtárgyaláson Ur György azzal védekezett, hogy nem indított új lapot. Ez a lap valamikor egy Lakatos nevű gyulai fiatalemberé volt, akitől ő megszerezte. A lap Gyulán volt törzskönyvezve, oda szölt az engedély és ott a bejelentés szabályszerűen megtörtént. Azt vitatta, hogy az alispánnak a megszüntető végzése még nem hatályos, mert azt megfellebbezte a közigazgatási bírósághoz. Az alispán a megszüntetést tévesen állapította meg, mert a lap sohasem szűntett, ellenben a nyomda egy hónapig tévedésből nem küldötte el az alispáni hivatalnak a köteles példányokat. Elismerte, hogy a lapot Szegeden állítják elő, de azzal védekezett, hogy a gyulai szerkesztőség és kiadóhivatal megvan, a gyulai szerkesztő dr. Csige Varga Antal. A szegedi rendőrség tévesen állapította meg, hogy csak egy lap jár Gyulára, mert 50 példányt küld oda naponta. Ami a felelős szerkesztésre vonatkozik, arra nézve azt adta elő, hogy a fővárosi foglalkozása nem köti le őt naponta egy-két óránál több időre. A főszerkesztőként megjelölt Hoffmann Ferenc nem irányítja a lapot szellemileg, csak ellenőrizte a szerkesztéssel megbízottat.

A bíróság nem hozott ítéletet, a főtárgyalást a közigazgatási bíróság döntéséig felfüggesztette. A közigazgatási bíróság döntése után újabb főtárgyalást tűz ki a bíróság és arra több tanult idéz meg.

Dr. Balázs Sándor ügyész a végzésnek az eljárás felfüggesztésére vonatkozó részét felfolyamodta.

Jégszekrények

háztartási és mezőgazdasági, kedvező fizetési feltételek mellett legolcsóbban beszerezhetők
Fekete Nándor, Kossuth L. u. 18. Tel. 20-72.

Ne felejtse el, hogy a gomblyukasztást fehérműre tértinget kifizetést szabásztal csak Gr. Apponyi (Iskola) u. 27 sz. alatt készítenek.